

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-616/10

Solvay SA

v.

Honeywell Fluorine Products Europe BV a další

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank 's-Gravenhage)

„Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Žaloba pro porušení evropského patentu — Zvláštní a výlučná příslušnost — Článek 6 bod 1 — Více osob žalovaných společně — Článek 22 bod 4 — Zpochybnění platnosti patentu — Článek 31 — Předběžná nebo zajišťovací opatření“

Shrnutí rozsudku

1. *Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Zvláštní příslušnost — Více osob žalovaných společně — Příslušnost soudu jedné ze společně žalovaných osob — Podmínka — Souvislost — Existence nebezpečí vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí — Dosah — Společnosti se sídlem v různých členských státech, jimž je v řízení probíhajícím u soudu jednoho z těchto členských států každé jednotlivě vytýkáno, že prováděním vyhrazených činností týkajících se téhož produktu porušily tutéž národní část evropského patentu — Zahrnutí — Posouzení, které přísluší vnitrostátnímu soudu*

(Nařízení Rady č. 44/2001, čl. 6 bod 1)

2. *Justiční spolupráce v občanských věcech — Příslušnost a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení č. 44/2001 — Výlučná příslušnost — Řízení, „jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů“ — Dosah — Předběžná a zajišťovací opatření — Neplatnost evropského patentu namítaná v incidenčním řízení jako důvod obrany proti přijetí předběžného opatření spočívajícího v zákazu přeshraničního porušování patentu — Neexistence dopadu na příslušnost soudu pro rozhodování o předběžných opatřeních*

(Nařízení Rady č. 44/2001, čl. 22 bod 4 a článek 31)

1. Článek 6 bod 1 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že situace, ve které je dvěma nebo více společnostem se sídlem v různých členských státech v řízení probíhajícím u soudu jednoho z těchto členských států každé jednotlivě vytýkáno, že prováděním vyhrazených činností týkajících se téhož produktu porušily tutéž národní část evropského patentu, tak jak platí v jiném členském státě, by mohla vést k vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí, kdyby o těchto věcech bylo rozhodováno v oddělených řízeních ve smyslu tohoto ustanovení. Předkládajícímu soudu přísluší, aby existenci takového nebezpečí posoudil s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem ve spisu.

(viz bod 30, výrok 1)

2. Článek 22 bod 4 nařízení č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání použití článku 31 tohoto nařízení v situaci, která se týká žaloby pro porušení patentu, v jejímž rámci byla v incidenčním řízení jako důvod obrany proti přijetí předběžného opatření spočívajícího v zákazu přeshraničního porušování patentu namítána neplatnost evropského patentu.

Zprvé je totiž cílem těchto ustanovení upravit různé situace a každé z nich má svou zvláštní oblast působnosti. Článek 22 bod 4 tedy zakládá příslušnost pro rozhodování ve věci samé ve sporech týkajících se přesně vymezené oblasti, a naproti tomu se článek 31 uplatní nezávisle na příslušnosti k rozhodování ve věci samé. Krom toho nic nesevčdí o tom, že by jedno z dotčených ustanovení mohlo být považováno za obecné či zvláštní ve vztahu k druhému dotčenému ustanovení. Z toho plyne, že článek 31 nařízení č. 44/2001 má samostatnou oblast působnosti nezávislou na oblasti působnosti čl. 22 bodu 4 tohoto nařízení. Tento článek 31 se použije v případě, že je jinému soudu než tomu, který je příslušný k rozhodování ve věci samé, podán návrh na předběžná nebo zajišťovací opatření, takže uvedený čl. 22 bod 4, který se týká příslušnosti k rozhodování ve věci samé, v zásadě nemůže být vykládán v tom smyslu, že by mohl být odchylkou od uvedeného článku 31, a že by v důsledku toho mohl vyloučit jeho použití.

Zadruhé soud, u něhož bylo zahájeno incidenční řízení, nevydává konečné rozhodnutí o platnosti dovolávaného patentu, nýbrž posuzuje, jak by v tomto ohledu rozhodl soud příslušný podle čl. 22 bodu 4 nařízení č. 44/2001, a požadované předběžné opatření odmítne přijmout, jestliže podle jeho názoru existuje rozumná, nikoli zanedbatelná možnost, že dovolávaný patent bude příslušným soudem zrušen. Za těchto okolností nebezpečí rozporných rozhodnutí neexistuje, jelikož předběžné rozhodnutí přijaté soudem, u něhož bylo zahájeno incidenční řízení, nijak neovlivní rozhodnutí, které má být ve věci samé vydáno soudem příslušným podle čl. 22 bodu 4 nařízení č. 44/2001.

(viz body 36, 39–40, 48–51, výrok 2)